

Til gengæld bliver jeg selvfølgelig også nødt til at sige, at jeg stadig er en smule forundret over, at der ikke er større mod eller større parathed til også at give den nye geografi indhold, for den vision, vi har, er jo, at vi nu skal møde de kommuner, som har gennemgået en meget, meget flot proces, som jeg tror overstiger alles forventninger, og som nu resulterer i et næsten færdigt danmarkskort, hvor vi alene på ganske få strækninger skal ind at tage et overordnet ansvar.

Kl. 14.45

Vi møder nu resultatet af den proces med at give de nye kommuner indhold, og jeg synes, det er et lidt underligt signal at sende, hvis det var sådan, at vi oven på en så flot proces nu begyndte massivt at fjerne opgaverne fra de nye kommuner.

Jeg er ikke et øjeblik i tvivl om, at når det er lykkedes i virkeligheden på under et år at få et meget stærkt kommunalt medejerskab til hele denne her reform, få kommuner og ansatte ude i kommunerne til at tage ejerskab til det og levere et næsten færdigt danmarkskort, så hænger det sammen med, at man ude i det primærkommunale Danmark i virkeligheden på tværs af partiskel kan se et stort perspektiv i ikke bare at blive større, men blive større, fordi man skal løse flere opgaver, og fordi man får et større helhedsansvar for de mennesker, der bor i ens kommune.

Derfor vil jeg gerne sige, hvad også mit eget partis ordfører og den konservative ordfører var inde på, at vi selvfølgelig har et ønske og en ambition om, at det lovarbejde, vi nu tager hul på her i dag, kan være starten på en proces, som fører frem til, at der kommer bredest mulige flertal om flest mulige lovforslag. Det er klart.

Jeg ved også godt, at hvis man vil have brede flertal om flest mulige lovforslag, så må man selvfølgelig give, og man må tage. Derfor er det ikke nogen tom invitation, jeg her gentager, men jeg er altså også nødt til – for der er jo ingen grund til, at vi taler forbi hinanden – at understrege og gøre det til en pointe, at for regeringen er det jo afgørende, at perspektivet i reformen fastholdes, at vi ikke bare laver geografireform, men at vi laver en ny geografi, fordi vi inden for rammerne af den nye geografi skal skabe en offentlig sektor, hvor opgaverne løses tættere på det enkelte menneske, hvor der er én indgang til den offentlige sektor, en reform, der sådan set hviler på en grundlæggende tillid til det kommunale selvstyre, hviler på en tillid til, at man i kommunerne vil udvise ansvarlighed.

Vi tror ikke, at kommunerne vil tænke i kort-sigtede løsninger frem for f.eks. langsigtet velfærd og rene omgivelser. Vi er overbeviste om, at de kommunale politikere vil skabe velfærd, miljø og udvikling for deres borgere, og at borgerne i modsat fald ikke vil være sene til at skifte dem ud. Vi tror sådan set også, at det er ude i den enkelte kommune, hvor politikerne er tæt på, at man lettest åbner døren til det politiske rum, hvis man f.eks. er forældre til et handicapet barn.

Så er det selvfølgelig vigtigt, at kommunerne også har de redskaber, der skal til, og derfor er det rigtigt, for nu at replicere på en anden vedvarende kritik, der har været af reformen her, at denne her reform på visse strækninger også er udtryk for centralisme. Det er nemlig både-og. Det her er en reform, der er kendetegnet ved at være stærkt, stærkt decentraliseret, flere opgaver ud til den enkelte kommune, men altså også på en række strækninger et større nationalt ansvar for at sørge for, at rammevilkårene er kommet til stede.

Jeg er f.eks. stolt over, at vi nu slår en vidensparaply op på hele handicapområdet. Det kan man godt sige er et udtryk for centralisme. Ja, det er det, for en paraply er en centralistisk genstand, der er kun ét håndtag at holde fast i. Den slås ud over hele Danmark og sikrer, at vi får et langt bedre overblik over den højt specialiserede viden, der skal til, for at man ude decentralt kan give det enkelte forældrepar til det handicappede barn det optimale tilbud. Det er bare ét eksempel på det, jeg her er inde på, nemlig at her går decentralisering og centralisering hånd i hånd, det har fundet sin rigtige balance, og den hovedtegnning har vi selvfølgelig ikke nogen ambition om at rykke afgørende ved.

Så vil jeg gerne om de lovforslag, vi mere præcist behandler her, sige, at det ene af lovforslagene om forpligtende kommunale samarbejder er, som hr. Ole Stavad rigtigt sagde det, et generelt lovforslag, som nu i virkeligheden mere får karakter af at skulle virke som en undtagelse, fordi langt, langt de fleste kommuner har valgt ægteskabet, at få papir på hinanden frem for det papirløse samlivsforhold, som et forpligtende kommunalt samarbejde jo kan lignedes ved. Måske vel i virkeligheden også fordi de har gjort den samme erfaring som folk, der er på vej ind i rigtige giftermål har gjort, nemlig at der typisk er mere papir på det papirløse forhold, end der er på det meget regulerede ægteskab.

Kl. 14.50